

[Wissing.]

stoppe socialiseringen inden for undervisningen i Danmark. Det er bare en skam.

Bertel Haarder (V):

Venstre er glad for, at der er blevet flertal for vore forslag om at ændre fagrækken og om at ændre lovforslagets repræsentantskab til et kursusnavn for hvert kursus. Men vi undrer os over, at der i folketinget kan blive flertal for at ensrette kursernes ledelsesform og støbe dem ind i et stift system under amtsrådene med tjenestemandsansættelser og hvad dertil hører. Hvis vore ændringsforslag derom ikke vedtages, så vil oplysningsforbundene ikke kunne drive disse kurser. Kurserne vil ikke kunne drives som selvejende institutioner, de skal være amtslige, og kontakten til den øvrige voksenundervisning vil blive svækket. Og det på trods af, at det er oplysningsforbundene, som har opbygget dette undervisningsområde, uden at hverken regering eller folketing har mindste anledning til at påvise noget som helst misbrug, som kan begrunde denne socialisering, hvis jeg må kalde det det.

Specielt hvad angår bestemmelsen om, at ministeren kan fastsætte et maksimalt timetal, ville jeg egentlig godt fra denne talerstol have en tilkendegivelse fra ministeren med hensyn til, hvad denne paragraf skal bruges til, for jeg håber, ministeren er klar over, hvor mange af de nuværende studerende som ikke ville have kunnet begynde, hvis man f. eks. havde haft et maksimumstal på 20 eller 24. Jeg mener også, man skal tænke på, at for mange mennesker drejer det sig om, hvorvidt man overhovedet tør binde an med et sådant kursus. Hvis man f. eks. skal være to år om at få sin HF-uddannelse, så opgiver man måske, mens man turde gå i gang med den, hvis man ved at tage de 36 timer, eller hvor mange det er, kunne klare det på ét år. Kunne vi få en lille tilkendegivelse her fra talerstolen af, hvad denne bemyndigelse til ministeren med hensyn til timetallet for den enkelte studerende skal bruges til?

Gerda Møller (KF):

Som vi sagde ved førstebehandlingen, finder vi det højst utilfredsstillende, at man med dette lovforslag tager den prøveforberedende enkeltfagsundervisning væk fra oplysningsforbundene og lægger den over i amtslig regie. Det er oplysningsforbundene, der har den brede

folkelige kontakt, og det er også oplysningsforbundene, der driver opsøgende virksomhed.

Det er baggrunden for, at vi sammen med fremskridtspartiet, venstre, kristeligt folkeparti og retsforbundet har fremsat et ændringsforslag, der går på, at oplysningsforbundene fortsat skal kunne oprette og drive disse kurser, som de har gjort det i den sidste halve snes år, uden at der har været anledning til nogen som helst kritik, som hr. Bertel Haarder ganske rigtigt sagde.

Efter vort ændringsforslag skal det være amtet, der påser, at befolkningen får et så alsidigt tilbud som muligt.

Efter ændringsforslaget åbnes der samtidig mulighed for undervisning i fagene historie, geografi, biologi, kristendomskundskab og samtidsorientering, således at deltagerne kan skaffe sig en almen studiekompetence.

Vi kan være tilfredse med, at ministeren har forsøgt at imødekomme organisationerne ved at instituere et nævn for hvert kursus i stedet for et repræsentantskab. Men vi finder stadig, at dette nævn skal bestå af alt for mange mennesker, og derfor vil vi henstille til ministeren at overveje at sætte et maksimumstal for antallet af medlemmer og også at overveje, om ikke det er urimeligt, at kommunerne har indstillingsret over for amterne. Det forekommer os at være omsvøb. Det må være tilstrækkeligt, at det er oplysningsforbundene eller medlemsorganisationerne, eller hvad man vil kalde dem, der udpeger medlemmerne.

Jeg skal ikke her komme ind på alle de ændringsforslag, som vi har stillet sammen med andre partier, kun sige, at vi nok har forståelse for at sikre kurserne kvalificerede lærere og ledere, men at vi stadig væk ikke kan acceptere det store antal faste lærere, som forslaget vil medføre. I det hele taget finder vi det meget vanskeligt at bedømme dette forslags økonomiske virkninger. At det bliver dyrt, er vi ikke i tvivl om. Vi ønsker i hvert fald ikke at medvirke til noget, vi ikke kan overskue økonomisk, og slet ikke i den øjeblikkelige, vanskelige, økonomiske situation, som landet befinder sig i.

Lovforslag nr. L 78 må vi tage afstand fra, da det er en konsekvens af lovforslag nr. L 77.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg skal ganske kort sige, at centrum-demokraterne har kunnet tilslutte sig dette forslag,